

Dikenli Gül

– Mehmet Sancak · 17 Mart 2013

Dikenli Gül

Mehmet Sancak

Çocukluk arkadaşımın yaş gününe davetliydim, mutlaka gitmem gerekirdi ,hazırlandım ve yola çıktım. eve vardım şaşkına döndüm birden,öyle bir evi rüyalarımda bile görmem imkansızdı, ev değil sanki saray yavrusu,valla niye yalan söyleyim ben o evde yaşamayı beceremem. arkadaşım sağolsun beni kapıda karşıladı,hemen beni önce diğer misafirlerle, daha sonra anne babasıyla tanıştırdı,mütevazi insanlardı hiçte öyle şımarık zenginlerden değildiler, korkumu biraz yenmiştim.Babası hizmetciyi çağırıp..kızım iki şekerli kahve getirde yemekten önce arkadaşla içelim dedi,beni arkadaşı yerine koymuştu çokta hoşuma gitti.kahvelerimizi içerken bahçenin üstündeki lamba etrafı çok güzel aydınlatmış,süzülen ışığın arasındaki gölge aklımı başımdan almıştı,ay parçası gibi esmer ve uzunboylu muhteşem bir kız, ufak bir etek,gri bir blüz le harika görünüyordu o güzelliğin altında muhteşem bir vücudun özeti vardı sanki karşımda,ter değil ecel teri dökmüştüm daha önce hiç bu kadar güzel bir yaratık görmemişim.

Yemekler hazırды envayi çeşit yiyecekler bizi bekliyordu, ama ben tam karnımı doyurmadan hepsinin azar azar tadına bakarak yedim ve kalktım, neme lazım adımları obura görgüsüne mi çıkarayım. bazı böyle yerlere ara sıra giderim ve sahibi çayla beraber bir şeyler ikram eder kimse ağzına sürmez, ben hiç aldırış etmem, ondan sonra suratıma bakıp gülerler,ne gülüyorsunuz kardeşim sizde yiyeceğiniz.

- Yemek faslı bitti biraz sohbetten sonra yaş gününün kutlanacağı

platforma doğru yürürken kızla göz göze geldik,güzelliğin bu kadarıda çok fazlaydı , allah özene bezene yaratmıştı sanki,yaş gününü kutlamış veda saati gelmişti , gözüm kızdaydı kafayı takmıştım bir kere, ortalıkta görünmüyordu gitme saatim gelmişti amma gönlüm öyle demiyordu , kıza resmen tutulmuşum. mecburen vedalaştık ,zorlada olsa oradan ayrıldım.eve geldim sabah olmak bilmedi çay sigara sabahı ettim.günler geçtikçe yerimde duramaz oldum aklım hep kızdaydı haftanın son günü sabahı arkadaşları aradım ,hal hatır sormak bahanesiyle zorla kendimi kabul ettirdim , utanmayı falan bir kenara bırakmıştım kapıdan kovsalar bacadan girerdim artık, akşam evlerindeydim..eee bendeki bu yüzüzlüğe hayır diyecek hali toktu herhalde.

Gözüm onu arıyordu ,hizmetçi çayları getiriyordu birde baktım kız onun arkasından yavaş adımlarla geliyordu , gülen gözlerinin altında soru işareti vardı sanki ,göz ucuylada beni kesiyordu aniden ortalıktan kayboldu baktım eve gidiyor ,, lavabo bahanesiyle oradan ayrıldım kız kapıyı açtığı ufak odadan içeri giriyordu bende arkasından, selam bile veremedim heyecandan nutkum tutulmuştu ev

harika döşenmişti ama eve kim bakıyor konuşmanın tam zamanıydı ki densiz hizmetci iki dakika daha sabredemedi , hizmetci gelince kız çıktı gitti , çıldıracaktım artık hizmetciden onun hakkında biraz bilgi öğreneyim dedim tam vaktiydi , bakarmısınız bu güzel kız neyin nesi dedim , tanımıyor musun dedi , nereden tanıyım burada gördüm ilk defa ,nasıl tanımazsınız nişanlısıyla her gün beraber geziyorsun..nasıl yani dedim inanamıyordum arkadaşımın nişanlısı ve benim bundan haberim yok olacak şey değil.

Hizmetci işin gerçeğini anlatmaya başlamıştı.arkadaşın bunu isyemiyor, babası illa oğlumla seni evereceğim , sen benim kızsın diyor,kimsesi olmadığı içinde bize yardım edip akşamları da hizmetci odasında beraber kalıyoruzdedi .alt üst olmuştum bir anda hayatım karardı ,heyecanım,şevkim kayboldu.Bir an önce orayı terk etmeliydim ve kaçır gibi çıktım gittim işe güce hayrım kalmamıştı kafamda bir sürü soru işaretleri vardı , onuda yine arkadaşım çözebilirdi . iş yerine gittim çay içmek bahanesiyle çay bahçesine davet ettim , olamazdı, bunda bir gariplik var diye düşünmeye başladım çünkü böyle tatlı , böyle güzel bir kızı sevmemek için aptal olmak hatta oda yetmez deli olmak lazım. arkadaşım geldi ben direk konuya girdim , arkadaşım dur kardeşim dur , söylediklerinin hiç biri senin sandığın gibi değil ,bende ilgi duyuyordum fakat kız konuşma özürü dedi,babamın işgüzarlığı dayatması güya benim başımı bağliyacakmış ALLAH'ın adamı kafamı koparacak haberi yok.

Donmuş kalmıştım buz kesildim adeta birden hayattan soğudum , yıllarca unutamadım aklıma geldikçe yüreğim burkulur o günden sonra ne arkadaşım beni aradı nede ben onu sordum çok acı çekmiştim Gül Gibi Görmüştüm Ama, Dikeni Çok Acıttı.

(dUYGULARIN şAİRİ)

(Bu Öykü Tamamıyla Mehmet SANCAK' a Aittir